

L I G J
Nr.8560, datë 22.12.1999

PËR PROCEDURAT TATIMORE NË REPUBLIKËN E SHQIPËRISË

Në mbështetje të neneve 78, 83 pika 1 dhe 155 të Kushtetutës së Republikës të Shqipërisë, me propozimin e Këshillit të Ministrave,

K U V E N D I
I REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

V E N D O S I:

K R E U I
DISPOZITA TË PËRGGJITHSHME

Neni 1

Qëllimi

Ky ligj përcakton parimet bazë të organizimit dhe të funksionimit të sistemit tatimor në Republikën e Shqipërisë, të procedurave të vendosjes, të ndryshimit dhe të heqjes së tatimeve e taksave kombëtare e vendore, të përcaktimit të statusit juridik të tatimpaguesve, të autoriteteve tatimore, të agjentëve tatimorë e të pjesëmarrësve të tjerë në marrëdhëniet që rregullohen nga legjislacioni tatimor, të përmbushjes së detyrimeve tatimore dhe të përdorimit të masave shtrënguese për mbledhjen e tatimeve e taksave kombëtare dhe kushtet bazë për mbledhjen e tatimeve e taksave vendore, të mbajtjes së llogarive për tatimet, të përgjegjësisë për shkeljet tatimore dhe për apelimet ndaj veprimeve (ose mosveprimeve) të organeve tatimore dhe të punonjësve të tyre.

Neni 2

Sistemi tatimor

Sistemi tatimor i Republikës së Shqipërisë përbëhet nga një paketë ligjesh tatimore, nga marrëveshjet tatimore me vendet e tjera, nga udhëzimet, rregulloret, metodat për vendosjen, ndryshimin dhe heqjen e tatimeve, nga kushtet për të siguruar pagimin e tyre, si dhe format dhe metodat e kontrollit të tatimeve dhe imponimin e përgjegjësisë për shkeljen e legjislacionit tatimor.

Neni 3

Bazat ligjore

Të gjithë personat janë të detyruar të paguajnë tatime e taksat të vendosura me ligj dhe me vendime të pushtetit vendor, të nxjerra në përputhje me të, për aq sa ata janë tatimpagues. Askujt nuk mund t'i kërkohet të paguajë tatime nëse ato nuk janë të vendosura me ligj.

Neni 4

Përkufizimi i tatimit

Tatimi është një pagesë në Buxhetin e Shtetit (më poshtë "buxhet") me natyrë të detyrueshme dhe të pakthyeshme, i cili përfshin edhe dënimet administrative, si dhe interesat për pagesë të vonuar të përcaktuara në ligj

Neni 5

Përkufizimi i taksave

Taksa është një kontribut i kërkuar për t'u paguar nga çdo person, i cili drejtpërdrejt përfiton një shërbim publik.

Neni 6

Legjislacioni tatimor në Republikën e Shqipërisë

1. Legjislacioni tatimor në Republikën e Shqipërisë përbëhet nga ligjet për tatimet e taksat kombëtare dhe ato vendore.

2. Në tatimet dhe në taksat kombëtare përfshihen:

- a) Tatimi mbi vlerën e shtuar;
- b) tatimi mbi të ardhurat;
- c) akcizat;
- ç) tatimi mbi biznesin e vogël;
- d) taksat kombëtare;
- dh) të ardhurat nga lojrat e fatit.

3. Në tatimet dhe taksat vendore përfshihen:

- a. Tatimi mbi pasurinë;
- b. taksat vendore.

4. Të ardhurat nga tatimet dhe taksat kombëtare dhe vendore shpërndahen midis buxhetit kombëtar e atij vendor, në përputhje me ligjin "Për Buxhetin e Shtetit".

5. Detyrimet tatimore llogariten në formë monetare dhe paguhen në lekë.

Neni 7

Procedurat e vendosjes, të ndryshimit dhe të heqjes së tatimeve

1. Vendosja, ndryshimi apo heqja e një tatimi apo takse kombëtare e vendore bëhet me ligj.

2. Vendosja, ndryshimi apo heqja e një takse vendore bëhet me vendim të pushtetit vendor, për aq sa legjislacioni tatimor ua lejon atyre këtë.

Neni 8

Nxjerrja dhe zbatimi i rregulloreve

Drejtoria e Përgjithshme e Tatimeve propozon dhe Ministri i Financave miraton të gjitha rregulloret e nevojshme për zbatimin e ligjeve tatimore. Këto rregullore do të përfshijnë rregulla që interpretojnë dhe qartësojnë një dispozitë të ligjeve tatimore, do të përshkruajnë procedurat për mbledhjen dhe zbatimin, krijimin e procedurave të njoftimit dhe krijimin e rregullave procedurale.

Neni 9

Rregullat administrative

Drejtoria e Përgjithshme e Tatimeve mund të botojë vendime administrative që paraqesin pozicionin zyrtar të saj. Këto vendime administrative janë të detyrueshme për punonjësit e organeve tatimore dhe për tatimpaguesit në të gjithë vendin, me përjashtim të rastit kur gjykata provon që vendimi administrativ bie në kundërshtim me ligjin.

Neni 10

Marrëveshjet ndërkombëtare

1. Drejtoria e Përgjithshme e Tatimeve mund të hyjë në tratativa për marrëveshje ndërkombëtare për mënjanimin e tatimeve të dyfishta, dhe nënshkrimi e miratimi i tyre bëhet sipas ligjit "Për lidhjen e marrëveshjeve dhe traktateve ndërkombëtare".

2. Për çdo projektligj apo marrëveshje ndërkombëtare që përmban dispozita tatimore, para miratimit të tyre nga Këshilli i Ministrave, merret mendimi zyrtar i Ministrisë të

Financave.

Neni 11

Përkufizime të tjera

Për qëllime të këtij ligji, përcaktimet e mëposhtme kanë kuptimin si vijon:

a. Termi "person" përdoret për çdo "person fizik jotregtar" të përcaktuar sipas Kodit Civil, për çdo "person fizik tregtar" dhe për çdo "person juridik" të themeluar sipas ligjit "Për shoqëritë tregtare", sipas Kodit Civil apo sipas çdo ligji tjetër të veçantë.

b. "Tatimpaguesi" është një person i cili është subjekt i tatimeve dhe/ose taksave.

c. "Periudha tatimore" fillon më 1 janar dhe mbaron më 31 dhjetor të çdo viti kalendarik.

ç. "Vendimi i veçantë ekzekutiv" është një urdhër bllokimi apo një urdhër sekuestrimi që lëshohet nga organet tatimore. Ai është titull ekzekutiv dhe në rast se nuk paguhet vullnetarisht, ekzekutohet forcërisht nga organet tatimore.

Neni 12

Përfaqësuesi i tatimpaguesit

1. Përfaqësuesi i tatimpaguesit është një person që një tatimpagues zgjedh për ta përfaqësuar në lidhje me çështjet tatimore. Zgjedhja bëhet sipas dispozitave të Kodit Civil.

2. Përfaqësuesit e tatimpaguesit, të zgjedhur në mënyrë të rregullt, marrin përsipër të gjitha të drejtat dhe detyrimet e tatimpaguesit, me përjashtim të rasteve kur me ligj parashikohet ndryshe. Tatimpaguesit që jetojnë jashtë Republikës së Shqipërisë duhet të caktojnë një përfaqësues tatimor në Shqipëri.

3. Fakti, që një përfaqësues bën një gabim në deklarinimin dhe pagesën e tatimeve, nuk e shkarkon tatimpaguesin nga përgjegjësia për gabimin.

Neni 13

Agjentët tatimorë

1. Agjenti tatimor është një person, jo i punësuar në organet tatimore, i cili sipas këtij ligji apo çdo ligji tjetër të sistemit tatimor është përgjegjës për llogaritjen, mbajtjen në burim për një tatimpagues dhe kalimin e tatimeve dhe taksave në buxhet.

2. Në përputhje me të drejtat dhe detyrimet e tij, agjenti tatimor ka të njëjtin status me tatimpaguesin, në qoftë se me ligj nuk përcaktohet ndryshe.

3. Agjenti tatimor është i detyruar:

a. Të llogarisë, të mbajë në burim për tatimpaguesin dhe të transferojë në buxhet, në mënyrë korrekte dhe në kohën e duhur shumat e tatimeve e taksave;

b. të mbajë regjistrime për të ardhurat e paguara tatimpaguesve dhe për tatimet e mbajtura dhe të transferuara në buxhet, duke përfshirë mbajtjen e regjistrimeve të veçanta për çdo tatimpagues;

c. t'u japë organeve tatimore dokumentacionin e kërkuar për kontrollin e saktësisë së llogaritjeve, të mbajtjes në burim dhe të pagimit të tatimeve e taksave;

ç. të përmbushë të gjitha detyrimet e tjera të përcaktuara nga ligjet tatimore.

4. Për mospërmbushje apo përmbushje me mangësi të detyrimeve të tyre të përcaktuara në ligjet tatimore, agjentët tatimorë mbajnë përgjegjësi në përputhje me procedurat e vendosura nga ky ligj dhe nga aktet e tjera ligjore.

Neni 14

Përgjegjësia tatimore

1. Përgjegjësia tatimore e një personi fillon kur personi është i përfshirë në veprimtari ose fiton pasuri të cilat kanë elemente të tatueshme, sipas dispozitave të legjislacionit tatimor.

2. Përgjegjësia tatimore mbaron kur një person nuk është i përfshirë më në veprimtari ose nuk zotëron më pasuri, të cilat kanë elementë të tatueshme dhe i ka paguar të gjitha tatimet, taksat, gjobat dhe interesat për të cilat detyrohet.

K R E U II ADMINISTRATA TATIMORE

Neni 15 **Struktura e administratës tatimore**

Administrata tatimore administron tatimet e taksat në Republikën e Shqipërisë. Administrata tatimore përbëhet nga:

- a. drejtoria e përgjithshme e tatimeve;
- b. degët e tatimeve në rrethe;
- c. komisioni i apelimit të tatimeve;
- ç. zyrat tatimore të pushtetit vendor.

Neni 16 **Drejtoria e Përgjithshme e Tatimeve**

1. Drejtoria e Përgjithshme e Tatimeve është autoriteti qendror i vetëm tatimor në Republikën e Shqipërisë. Drejtoria e Përgjithshme e Tatimeve dhe degët e saj në rrethe janë organet kompetente që zbatojnë dhe administrojnë tatimet. Ajo e ka selinë në Tiranë.

2. Drejtori i Përgjithshëm drejton Drejtorinë e Përgjithshme të Tatimeve, si dhe organet tatimore në rrethe. Ai emërohet dhe shkarkohet nga Kryeministri me propozimin e Ministrit të Financave dhe përgjigjet para Këshillit të Ministrave dhe Ministrit të Financave.

3. Drejtori i Përgjithshëm propozon strukturën dhe organizimin e Drejtorisë së Përgjithshme dhe të degëve të saj, të cilat miratohen nga Ministri i Financave. Zëvendës drejtorët e Përgjithshëm të Tatimeve emërohen nga Ministri i Financave me propozim të Drejtorit të Përgjithshëm të Tatimeve.

Neni 17 Detyrat e Drejtorisë së Përgjithshme të Tatimeve

Drejtoria e Përgjithshme e Tatimeve kryen detyrat e mëposhtme:

- a) Organizon dhe drejton veprimtarinë e të gjithë administratës tatimore qendrore, për të siguruar mbledhjen e detyrimeve tatimore.
- b) Studion dhe përpunon politikat fiskale të shtetit në periudha të caktuara kohe e nëpërmjet propozimit dhe përgatitjes së projektligjeve dhe të akteve të tjera nënligjore që kanë të bëjnë me tatimet dhe taksat në Republikën e Shqipërisë.
- c) Siguron një zbatim uniform të ligjeve dhe të rregulloreve që kanë të bëjnë me tatimet.
- ç) Përgatit udhëzime, metodika, shpjegime dhe opinione për edukimin e tatimpaguesve për zbatimin e legjislacionit tatimor.
- d) Përgatit projektprogramin e të ardhurave tatimore për vitin pasardhës.
- dh) Mbledh sistematikisht të dhëna, mbikëqyr tatimet dhe taksat kombëtare dhe ato vendore, si dhe përgatit raporte e analiza që kanë të bëjnë me mbledhjen e të ardhurave tatimore.
- e) Zgjidh konfliktet ndërmjet degëve.
- ë) Siguron bashkëpunimin e institucioneve të specializuara të kontabilitetit për sa ato janë të lidhura me zbatimin e sistemit tatimor.
- f) Organizon dhe vë në jetë edukimin profesional dhe trajnimin e personelit të organeve tatimore.
- g) Siguron etikën profesionale brenda Drejtorisë së Përgjithshme të Tatimeve dhe degëve të saj.

gj) Kryen të gjitha detyrat e tjera të nevojshme për administrimin e drejtë të sistemit tatimor.

Neni 18

Degët e tatimeve

Drejtoria e Përgjithshme e Tatimeve ka degët e veta në rrethe. Kryetari i Degës drejton degën e tatimeve. Ai emërohet dhe shkarkohet nga Drejtori i Përgjithshëm i Tatimeve. Degët e tatimeve pajisin tatimpaguesit me certifikatë tatimore, hartojnë projektprogramin e të ardhurave tatimore për rrethin, ndjekin dhe përgjigjen për realizimin e programit të të ardhurave tatimore, përpunojnë deklaratat tatimore, përcaktojnë dhe nxjerrin detyrimin tatimor, bëjnë ruajtjen dhe organizimin e dokumentacionit, kryejnë kontrollin e tatimpaguesve dhe mbledhjen e tatimeve, si dhe zbatojnë vendimet e veçanta ekzekutive.

Neni 19

Buxheti i administratës tatimore

Fondet për administrimin e Drejtorisë së Përgjithshme të Tatimeve dhe të Degëve të saj në rrethe sigurohen nga Buxheti i Shtetit. Drejtorisë së Përgjithshme të Tatimeve i lihet 1 për qind e shumës vjetore të tatimeve të mbledhura. Jo më pak se 60 për qind e kësaj shume përdoret për investime, për përmirësimin dhe modernizimin e mjediseve, për krijimin e kushteve të punës e të banimit dhe për trajnimin e punonjësve të administratës tatimore. Pjesa e mbetur përdoret për shpërblimin e punonjësve të Drejtorisë së Përgjithshme të Tatimeve dhe të punonjësve të degëve të tatimeve në rrethe. Këto fonde shpërndahen nga Këshilli i Tatimeve dhe administrohen nga Drejtori i Përgjithshëm i Tatimeve.

Neni 20

Burimet njerëzore të administratës tatimore

Këshilli i Ministrave vendos kufirin maksimal të numrit të përgjithshëm të punonjësve të administratës tatimore qendrore, sipas propozimit të Ministrit të Financave. Drejtori i Përgjithshëm i Tatimeve ben emërimin dhe shkarkimin e punonjësve të administratës tatimore, në përputhje me rregullat dhe kriteret e përcaktuara në Kodin e Punës, në ligjin "Për Statusin e Nëpunësit Civil në Republikën e Shqipërisë" dhe në aktet nënligjore në zbatim të tyre.

Neni 21

Komisioni i Apelimit të Tatimeve

Komisioni i Apelimit të Tatimeve përbëhet nga 5 persona të emëruar nga Ministri i Financave. Komisioni i Apelimit të Tatimeve është një organ i pavarur brenda Ministrisë së Financave. Procedurat e tij operative, anëtarët dhe masa e mënyra e shpërblimit të tyre përcaktohen në rregulloren e nxjerrë nga Ministri i Financave. Komisioni i Apelimit të Tatimeve është i veshur me të gjithë autoritetin e nevojshëm për të shqyrtuar apelimin e tatimeve, duke përfshirë të drejtën për të kryer hetime, verifikime dhe rillogaritje të detyrimeve tatimore të përcaktuara.

Neni 22

Zyrat tatimore të pushtetit vendor

Tatimet dhe taksat vendore administrohen nga organet e qeverisjes vendore, të cilat kanë në varësi zyrat tatimore të pushtetit vendor.

Dispozitat e këtij ligji vlejnë edhe për administrimin e tatimeve e të taksave vendore, brenda kompetencës së organeve të qeverisjes vendore.

Neni 23

Marrëdhëniet me organet e tjera shtetërore

1. Administrata tatimore kryen detyrat e saj në mënyrë të pavarur nga organet e tjera shtetërore qendrore apo vendore. Ajo nuk shërben si agjent për organet dhe institucionet e tjera shtetërore dhe nuk ka përgjegjësi për të mbledhur detyrimet dhe gjobat për organet dhe institucionet e tjera shtetërore, përveç rasteve kur me ligj përcaktohet ndryshe.

2. Organet e tjera shtetërore janë të detyruara të japin informacione për administratën tatimore, sipas kërkesës së saj, për të ndihmuar në zbatimin e legjislacionit tatimor dhe në vendosjen e kontrollit mbi pagimin e tatimeve. Këto organe e kanë të ndaluar të ndërhyjnë në funksionet e administratës tatimore.

Neni 24

Marrëveshjet me autoritetet e huaja tatimore

Drejtoria e Përgjithshme e Tatimeve ngarkohet për negociimin dhe administrimin e të gjitha marrëveshjeve ndërkombëtare që kanë lidhje me tatimet. Në rastet e mosmarrëveshjeve me autoritetet e huaja tatimore, Drejtoria e Përgjithshme e Tatimeve është përfaqësuesi zyrtar i Republikës së Shqipërisë, e ngarkuar me detyrën për t'i zgjidhur këto mosmarrëveshje.

Neni 25

Shmangia e konfliktit të interesave

Punonjësit e administratës tatimore ndalohen të kontrollojnë dhe të llogarisin tatimet e të afërmëve të tyre. Punonjësit e administratës tatimore nuk mund të përfshihen në kontrole në rastet kur ekziston një marrëdhënie e drejtpërdrejtë apo tërthore, konflikt interesi ose mosmarrëveshjeje vetjake ndërmjet tyre dhe tatimpaguesit.

Punonjësit e administratës tatimore nuk lejohen të drejtojnë veprimtari private, si dhe të jenë të punësuar në sektorin privat.

Neni 26

Masat disiplinore

1. Drejtori i Përgjithshëm i Tatimeve është përgjegjës për dhënien e masave disiplinore ndaj punonjësve të organeve tatimore kur veprimet e këtyre të fundit nuk përbëjnë vepër penale, por janë në kundërshtim me dispozitat e ligjeve tatimore dhe akteve nënligjore. Masat disiplinore merren sipas dispozitave të Kodit të Punës, të ligjit "Për Statusin e Nëpunësit Civil në Republikën e Shqipërisë" dhe të akteve nënligjore në zbatim të tyre.

2. Kur punonjësit e Drejtorisë së Përgjithshme të Tatimeve ose degëve të tatimeve, konstatohet se kanë kryer një vepër penale, sipas një raporti apo akt kontrolli me shkrim nga i ngarkuari për verifikim, në këtë rast Drejtori i Përgjithshëm e kalon çështjen në prokurori për ndjekje penale.

3. Punonjësit e administratës tatimore, të cilët abuzojnë me autoritetin e tyre, janë përgjegjës për dëmet që i shkaktojnë tatimpaguesve.

Neni 27

Mbajtja e regjistrimeve

Administrata tatimore regjistron në mënyrë sistematike dhe kronologjike të dhënat e nevojshme për llogaritjen e saktë të detyrimit tatimor. Për këtë arsye, ajo regjistron të gjithë informacionin përkatës të kërkuar nga aktet ligjore e nënligjore në fuqi, i cili i dorëzohet administratës tatimore drejtpërdrejt ose tërthorazi.

Neni 28

Sistemi qendror i të dhënave

Drejtoria e Përgjithshme e Tatimeve krijon sistemin qendror të të dhënave, i cili përmban të dhënat bazë identifikuese për secilin tatimpagues.

Neni 29

Informimi publik

Drejtoria e Përgjithshme e Tatimeve ka për detyrë t'i shpjegojë publikut përmbajtjen, rolin dhe rëndësinë e ligjeve fiskale, duke përdorur radion, televizionin dhe gazetën. Gjithashtu, ajo mund të botojë sqarues, komantarë dhe libra të ndryshëm shpjegues për sistemin tatimor.

KREU III

PROCEDURAT E ADMINISTRIMIT TË TATIMEVE

Neni 30

Pajisja me certifikatë tatimore

1. Çdo person e fiton të drejtën të ushtrojë veprimtari ekonomike vetëm pasi të regjistrohet në gjykatë. Pas këtij regjistrimi, ai detyrohet të kërkojë pajisjen me certifikatë tatimore. Kjo kërkesë paraqitet në degën e tatimeve të rrethit, ku personi ka selinë e veprimtarisë së tij. Mosparaqitja e kërkesës për certifikatë tatimore nuk e përjashton personin nga përgjegjësia tatimore.

2. Për t'u pajisur me certifikatë tatimore duhet:

a. Personat juridikë e fizikë me qarkullim vjetor më të madh se kufiri i regjistrimit për TVSH-në, së bashku me kërkesën duhet të paraqesin në organet tatimore, përveç vendimit të gjykatës që miraton regjistrimin e tyre, edhe statutin dhe aktin e themelimit, si dhe informacione kontakti për çdo përfaqësues të tatimpaguesit.

b. Personat juridikë e fizikë me qarkullim vjetor nën kufirin e regjistrimit për TVSH-në duhet të paraqesin vendimin e gjykatës që miraton regjistrimin e tyre dhe informacione kontakti për çdo përfaqësues të tatimpaguesit.

Organet tatimore duhet të përpunojnë të gjitha kërkesat për certifikatën tatimore brenda pesë ditëve prej marrjes së kërkesës.

3. Tatimpaguesit e biznesit të vogël janë të detyruar të përsërisin certifikatën tatimore çdo vit, siç përcaktohet në ligjin nr. 8313, datë 26.3.1998 "Për tatimin mbi biznesin e vogël", ndërsa tatimpaguesit e regjistruar për TVSH-në regjistrohen vetëm një herë në momentin e fillimit të veprimtarisë ekonomike.

Neni 31

Tërheqja e certifikatës tatimore

Tërheqja e certifikatës tatimore bëhet vetëm sipas dispozitave të këtij Ligji. Një person i cili vazhdon veprimtarinë pas tërheqjes së certifikatës tatimore, është subjekt i masave ndëshkuese në bazë të dispozitave të këtij ligji. Kur kushtet që sollën tërheqjen kanë ndryshuar, tatimpaguesi mund të kërkojë të pajiset përsëri me certifikatë tatimore.

Neni 32

Çregjistrimi i tatimpaguesit

1. Tatimpaguesit dhe përfaqësuesit e tyre mund të kërkojnë të çregjistrohen nga regjistri tregtar i gjykatës vetëm nëse kanë paguar detyrimet për tatimet dhe taksat apo kanë dhënë garancitë e kërkuara. Gjykata, duhet të njoftojë organin tatimor përkatës rreth kërkesës për çregjistrim të personit. Nëse brenda 20 ditëve, organi tatimor nuk paraqet kundërshtim me

shkrim, gjykata e konsideron të dhënë miratimin e çregjistrimit.

2. Në rast kundërshtimi nga organi tatimor, gjykata nuk i kryen veprimet për çregjistrimin. Kundërshtimi tërhiqet vetëm pasi janë paguar tatimet ose janë dhënë garancitë. Nëse organi tatimor nuk pranon të tërheqë kundërshtimin, gjykata duhet ta gjykojë çështjen brenda 30 ditëve nga njoftimi i këtij kundërshtimi.

3. Organet tatimore kanë të drejtë të kërkojnë nga gjykata çregjistrimin e tatimpaguesve të biznesit të vogël, kur provohet se këto të fundit për çfarëdolloj arsye, në dy vitet e fundit fiskal nuk kanë ushtruar veprimtari. Gjukata, është e detyruar të bëjë çregjistrimin me nënvizim për këta tatimpagues brenda 20 ditëve nga data e kërkesës se organit tatimor.

4. Çregjistrimi, në çdo rast nuk eliminon detyrimin tatimor ekzistues.

Neni 33

Vlerësimi tatimor

1. Vlerësimi tatimor është llogaritja që i bën administrata tatimore shumës se detyrimit tatimor si dhe dënimeve administrative e interesave për pagesë të vonuar që detyrohet të paguajë një tatimpagues. Vlerësimi tatimor është detyrim ndaj shtetit, i pagueshëm në buxhet i cili i njoftohet tatimpaguesit me shkrim në mënyrë të drejtpërdrejtë ose me shërbim postar.

2. Administrata tatimore është e autorizuar të bëjë vlerësim tatimor për çdo detyrim të tatimpaguesve sipas ligjeve tatimore në fuqi mbi bazën e informacioneve të mëposhtme:

a) informacionet që përmbajnë deklaratat tatimore të tatimpaguesve; dhe

b) materialet e kontrollit dhe çdo informacion tjetër i njohur nga administratat tatimore sipas nenit 36 të këtij ligji.

Në qoftë se një tatimpagues nuk jep informacionin e nevojshëm për një vlerësim tatimor, administrata tatimore ka të drejtën të vlerësojë tatimin mbi bazën e çdo informacioni të vlefshëm të përcaktuar në akte nënligjore.

3. Në rastet kur ligjet tatimore nuk kërkojnë pagimin e detyrimeve nëpërmjet deklaratimit dhe në rastet kur administrata tatimore gjykon se vlerësimi tatimor i bërë me parë nuk ka qenë i saktë, ajo mund të bëjë një vlerësim të ri dhe ta dërgojë njoftimvlerësimin tek tatimpaguesi sipas pikës 1 të këtij neni. Administrata tatimore mund të bëjë një vlerësim ose të ndryshojë një vlerësim të bërë më parë derisa periudha kufizuese e përcaktuar në nenin 35 të këtij ligji nuk ka mbaruar.

4. Në rastin kur për një tatim kërkohet deklaratë tatimore, deklarata përcakton detyrimin tatimor të tatimpaguesit dhe ajo konsiderohet të jetë:

a) Vlerësim tatimor për një tatim; dhe

b) njoftim dhe kërkesë për të paguar një tatim në afatin e përcaktuar në ligj.

5. Për tatimet e mbajtura në burim, kur një tatimpagues nuk paraqet një deklaratë tatimore, administrata tatimore nuk bën në këtë rast një vlerësim tatimor për detyrimin e tatimpaguesit mbi bazën e informacioneve të tjera. Administrata tatimore në këtë rast e konsideron të bërë vlerësimin tatimor të detyrimit të tatimpaguesit.

6. Kryetari i degës se tatimeve ka të drejtë të nxjerrë një urdhër të veçantë ekzekutiv para datës në të cilën tatimi duhet të paguhet, në qoftë se ky veprim kërkohet të kryhet për të siguruar mbledhjen e detyrimeve, si në rastin e veçantë kur tatimpaguesi mendohet se tenton të bëjë evazion nëpërmjet largimit, transferimit të aseteve të një person tjetër ose duke ndërmarrë veprime të tjera të cilat rrezikojnë mbledhjen e detyrimeve sidomos kur për të është bërë një vlerësim tatimor. Vlerësimi tatimor i bërë në këtë mënyrë mund të kundërshtohet nga tatimpaguesi përfshirë këtu edhe ankimimin në organet gjyqësore.

Neni 34

Njoftimi i vlerësimit tatimor dhe kërkesa për pagimin e detyrimeve

Tatimpaguesit i jepet njoftim vlerësimi për një detyrim tatimor. Njoftimi për vlerësimin tatimor duhet të përmbajë informacionin e mëposhtëm:

- a) Emrin dhe mbiemrin e tatimpaguesit, si dhe emrin tregtar të tij.
- b) Numrin e identifikimit dhe kodin fiskal të tatimpaguesit.
- c) Datën e njoftimvlerësimit.
- ç) Qëllimin e lëshimit të njoftimvlerësimit, periudhën apo periudhave që ai u referohet.
- d) Shumën e detyrimit të vlerësuar, dënimet dhe interesat eventuale për pagesë të vonuar.
- dh) Kërkesën për pagimin e tatimit dhe afatin e pagesës.
- e) Vendin dhe mënyrën e pagesës së detyrimit.
- ë) Një përshkrim të arsyeve të bërjes së vlerësimit tatimor.
- f) Procedurat e apelimit.

Neni 35

Parashkrimi i së drejtës për përcaktimin e detyrimit tatimor

1. E drejta e organeve tatimore për të kontrolluar dhe për të korrigjuar vlerësimin e një detyrimi tatimor, parashkruhet 5 vjet pas përfundimit të periudhës tatimore në fjalë. Afati i parashkrimit ndërpritet në rastet e mëposhtme:

- a) Gjatë një apelimi.
- b) Gjatë kohëzgjatjes së garancisë për një pagesë tatimore.
- c) Gjatë periudhës kur tatimpaguesi nuk ka një vendbanim (rezidencë, adresë) ose përfaqësues në Republikën e Shqipërisë.
- ç) Gjatë Periudhës në të cilën tatimpaguesi është në dijeni të një hetimi zyrtar në vazhdim deri në dhënien e një vendimi përfundimtar.
- d) Gjatë periudhës në të cilën tatimpaguesi është i implikuar në një çështje penale, që ka lidhje me detyrimet e tij tatimore.

2. Pas çdo ndërprerjeje, afati rifillon që nga momenti i ndërprerjes. Në çdo rast, e drejta për të kontrolluar dhe për të korrigjuar një vlerësim të një detyrimi tatimor, parashkruhet 15 vjet pas përfundimit të periudhës përkatëse tatimore.

3. Çështjet penale rregullohen sipas afateve të parashkrimit të parashikuara nga ligji nr. 7895, datë 21.1.1995 "Për Kodin Penal të Republikës së Shqipërisë".

Neni 36

Metoda alternative të përcaktimit të detyrimeve tatimore

Organet tatimore lejohen të rikarakterizojnë transaksionet për të reflektuar situatën ekonomike reale dhe ato mund të mos marrin parasysh formën e transaksionit për të përcaktuar me saktësi përmbajtjen e tij. Këto lloj përcaktimesh do të bëhen siç parashikohet në rregulloren në zbatim të këtij ligji dhe ato mund të përfshijnë përdorimin e koeficientëve eksperimentalë, vlerësimin e pasurisë dhe zhvleftësimin, standardin personal të jetesës së tatimpaguesit, standardet industriale, numrin e punonjësve, llojin e klientëve, çmimet krahasuese, qarkullimin e tatimpaguesve të ngjashëm.

Neni 37

Pagimi i tatimeve

Tatimet janë të detyrueshme për t'u paguar në afatet e përcaktuara në ligjet e veçanta tatimore.

Neni 38

Vendi i pagimit të detyrimeve tatimore

1. Detyrimet tatimore paguhet në degët apo agjencitë bankare dhe në zyrat postare, organet eprore të të cilave kanë marrëveshje kontraktuale me organet tatimore. Pagesat me valutë të huaj konvertohen në bankë me kursin zyrtar të këmbimit të ditës përkatëse.

2. Drejtori i Përgjithshëm i Tatimeve mund të hyjë në marrëveshje kontraktuale me subjekte, sipas të cilave ato marrin përsipër të pranojnë deklaratat tatimore dhe pagesat si një agjent tatimor. Subjektet, që hyjnë në këto marrëveshje, janë të detyruara të dërgojnë deklaratat dhe dokumentat shoqëruese në degët përkatëse të Drejtorisë së Përgjithshme. Pagesat tatimore depozitohen ose transferohen në llogarinë ose llogaritë e buxhetit të shtetit.

3. Kur degët dhe zyrat doganore mbledhin detyrime tatimore, shuma e derdhur në llogaritë përkatëse të doganave, në fund të asaj dite, do të transferohet e plotë në llogarinë bankare të organit tatimor përkatës.

Neni 39

Kthimi i tatimeve të paguara më tepër

1. Në qoftë se shuma e paguar e një tatimi është më e madhe se shuma e tatimit që tatimpaguesi duhet të paguante, organet tatimore:

a) shumën e paguar më tepër e kalojnë për llogari të detyrimeve të tjera tatimore të papaguara të tatimpaguesit;

b) me pëlqimin e tatimpaguesit, shumën e paguar më tepër e kalojnë për llogari të detyrimeve të mëvonshme të tatimpaguesit;

c) në qoftë se nuk është përcaktuar ndryshe në ligjet tatimore, shumën e paguar tepër ia kthejnë tatimpaguesit brenda 30 ditëve nga data e paraqitjes së kërkesës së tij me shkrim. Nëse nuk respektohet ky afat, administrata tatimore është e detyruar t'i paguajë tatimpaguesit interesat përkatëse.

2. Në qoftë se shuma e tatimit e paguar tepër nga tatimpaguesi është përdorur për kompensimin e detyrimeve të tjera tatimore të tatimpaguesit, administrata tatimore duhet ta njoftojë atë.

Neni 40

Zgjatja e afatit të pagesës

1. Përkundrejt një kërkesë me shkrim të argumentuar të tatimpaguesit, në përputhje me Rregulloren e Ministrit të Financave, Drejtoria e Përgjithshme e Tatimeve mund të shtyjë afatin e caktuar për deklarimin dhe pagesën e një detyrimi, përveç TVSH-së, data e deklarimit dhe e pagesës të se ciles është absolute. Zgjatja nuk mund t'i kalojë 30 ditët dhe mund të bëhet vetëm kur ka arsye të forta dhe të argumentuara të cilat përcaktohen në Rregulloren e Ministrit të Financave. Zgjatja e afatit nuk ndërpret llogaritjen dhe pagimin e interesave. Ato llogariten dhe paguhen duke marrë për bazë datën normale të deklarimit dhe të pagesës së detyrimeve. Në rastet kur tatimpaguesi kërkon një zgjatje të afatit për të paguar detyrimin tatimor, organet tatimore mund të kërkojnë garanci. Zgjatja e afatit është një akt me shkrim.

2. Kërkesa për një garanci përfshin një përshkrim të arsyeve për të dhe për shumën e kërkuar. Garancia jepet me para në dorë, depozita në llogari apo në tituj të shkëmbyeshëm, bono dhe garanci bankare. Kërkesa për garanci i bëhet e ditur tatimpaguesit zyrtarisht. Ajo mund të apelohe në rrugë normale. Apelimi nuk përjashton tatimpaguesin nga paraqitja e garancisë.

Neni 41

Pagesa me këste

Në raste të veçanta dhe të argumentuara me gjendjen financiare, kur një tatimpagues nuk mund të paguajë plotësisht dhe menjëherë detyrimin tatimor, organi tatimor përkatës, sipas kërkesës me shkrim të tij, mund të hartojë një planpagesë me këste. Në raste të tilla, kryetari i degës së tatimeve në rreth duhet të kërkojë garanci siç përmendet në pikën 2 të nenit 40 dhe tatimpaguesi duhet të paguajë interesat për të gjithë kohëzgjatjen e pagesës me këste. Ky favor anulohet kur kushtet në të cilat është hartuar, nuk ekzistojnë më. Plani i pagesës me këste është një marrëveshje me shkrim e përgatitur sipas përcaktimit në Kodin Civil dhe e firmosur nga kryetari i degës përkatëse të tatimeve e nga tatimpaguesi.

Neni 42

Radha e pagesës së detyrimeve tatimore

Pagesa e detyrimeve tatimore në buxhet duhet të bëhet sipas radhës së mëposhtëme:

- a) Interesat.
- b) Dënimet administrative.
- c) Detyrimi tatimor.

Neni 43

Detyrimi për pagesë të menjëhershme

Tatimpaguesit duhet të paguajnë të gjitha detyrimet tatimore, përfshirë këtu edhe dënimet administrative e interesat, ose të paraqesin garancitë e nevojshme përpara se të paraqiten për apelim. Në rastin e garancisë, për periudhën e apelimit llogariten të gjithë interesat.

Neni 44

Interesat për pagesë të vonuar

1. Në qoftë se detyrimet tatimore nuk janë paguar në kohën e duhur siç përshkruhet në ligjet e veçanta tatimore, tatimpaguesit janë të detyruar të paguajnë interesa mbi shumën e tatimit të papaguar nga data në të cilën pagesa ka qenë e detyrueshme deri në datën në të cilën pagesa është kryer. Interesi për mospagimin në kohë të detyrimit tatimor është 5 për qind për muajin e parë të vonesës dhe 2 për qind për çdo muaj tjetër. Interesi minimal i zbatuar nuk mund të jetë më i vogël se 10 për qind.

Përfshihen nga pagimi i interesave për pagesë të vonuar tatimpaguesit që i nënshtrohen ligjit nr.8313, datë 26. 3. 1998 "Për tatimin mbi biznesin e vogël".

2. Interesat zbatohen menjëherë dhe nuk hiqen nga asnjë autoritet.

Neni 45

Procedurat e zakonshme të mbledhjes me forcë të detyrimeve

Në qoftë se një tatimpagues, edhe pse i njoftuar, nuk paguan detyrimet e caktuara tatimore, degët përkatëse të tatimeve marrin masa të tjera pa njoftuar më tatimpaguesin. Për këtë, ato kanë në dispozicion masat e mëposhtme:

a) Kryetari i Degës së Tatimeve mund të nxjerrë një vendim ekzekutiv për bllokimin dhe konfiskimin e llogarive bankare të tatimpaguesve (në lekë apo në valutë) për shumën që korrespondon me detyrimet tatimore. Ky vendim i veçantë ekzekutiv është i pari në radhën e pagesave dhe banka është e detyruar ta zbatojë këtë vendim menjëherë. Kur banka nuk zbaton vendimin e veçantë ekzekutiv, ajo bëhet përgjegjëse për mospagimin e tatimit të papaguar dhe detyrohet ta paguajë vetë atë.

b. Kryetari i Degës së Tatimeve mund të nxjerrë një vendim të veçantë ekzekutiv, me anë të të cilit urdhëron çdo person të tretë që i ka detyrime këtij tatimpaguesi, të paguajë nga këto mjete detyrimet e prapambetura të tatimpaguesit debitor.

Neni 46

Procedurat e jashtëzakonshme të mbledhjes me forcë të detyrimeve

Nëse organet tatimore kanë evidentuar se një tatimpagues nuk mund të paguajë, se planifikon të largohet nga Republika e Shqipërisë për t'i shpëtuar pagesës së detyrimeve tatimore, ose konstatohet se kërkon të transferojë pasuri jashtë shtetit përpara se të ketë paguar detyrime të konsiderueshme tatimore, organet tatimore kanë të drejtë të venë në zbatim procedura të jashtëzakonshme për të mbledhur me forcë detyrimet:

a. Kryetari i degës së tatimeve ka të drejtë të nxjerrë një vendim të veçantë ekzekutiv për të sekuestruar pasurinë. Ky vendim ekzekutohet nga Policia Tatimore. Vendimi i veçantë ekzekutiv nuk kufizohet vetëm në shumën e tatimeve, por nuk duhet as të tejkalojë masën për sigurimin e pagesës së detyrimeve tatimore. Sekuestrimi i pasurisë ndjek këtë radhë:

- i) Pasuritë e luajtshme të tatimpaguesit.
- ii) Pasuritë e paluajtshme kudo që ato ndodhen.

Pasuritë e sekuestruara si me sipër, kalojnë në favor të shtetit dhe llogariten të konfiskuara mbas 30 ditësh nga marrja e vendimit të sekuestrimit. Ato shiten siç përcaktohet në aktet normative në fuqi. Të ardhurat e arkëtuara nga shitja e tyre, pasi zbriten shpenzimet e ruajtjes dhe shitjes, përdoren për likuidimin e detyrimit të papaguar. Pjesa e të ardhurave që mund të mbetet, i kthehet tatimpaguesit.

b. Në qoftë se dispozitat e mësipërme nuk mjaftojnë për mbledhjen e detyrimeve tatimore, Drejtori i Përgjithshëm i Tatimeve:

i) bën denoncimin e menjëhershëm në organin e Prokurorisë në bazë të nenit 181 të Kodit Penal;

ii) kërkon nga organet përkatëse të bllokojnë transferimin e pasurive të tatimpaguesit.

c. Nëse tatimpaguesi nuk mund të paguajë, organi tatimor mund të fillojë praktikën e falimentimit si kreditor i interesuar në bazë të ligjit nr.8017, datë 25.10.1995 "Për Procedurat e Falimentimit".

Neni 47

Përcaktimi dhe pagimi i gjobave për dënimet administrative

Për shkeljen e ligjeve tatimore, përcaktohen dënime në varësi të shkallës së fajit në një rast konkret, si dhe mbi bazën e të dhënave të mëparshme për tatimpaguesin. Organet tatimore përcaktojnë dënimet administrative në të njëjtën kohë që përcaktojnë dhe shkeljen përkatëse për të cilën ato vihen. Për çdo qëllim, gjobat vlerësohen si një pjesë e pandarë e detyrimit tatimor të tatimpaguesit. Të gjitha procedurat dhe apelimet që zbatohen për tatimet përdoren edhe për gjobat. Gjobat janë si çdo detyrim tjetër tatimor dhe paguhet në të njëjtën mënyrë, si dhe tatimet. Kur bëhet më shumë se një shkelje, vendosen dënime administrative të veçanta për secilën prej tyre.

Neni 48

Shkeljet dhe dënimet e përcaktuara në ligjet e veçanta tatimore

Për shkeljet e përcaktuara në ligjet e veçanta tatimore, jepen dënime administrative në përputhje me përcaktimin e bërë në këto ligje.

Neni 49

Shkeljet dhe dënimet lidhur me regjistrimin

1. Konsiderohen shkelje të lidhura me regjistrimin shkeljet e mëposhtëme:

a) Kryerja e veprimtarisë pa u pajisur me parë me certifikatën tatimore.

b) Mosnjoftimi i organeve tatimore për ndryshime në të dhënat e tatimpaguesit si mosnjoftimi për ndryshimin e adresës së veprimtarisë dhe mosnjoftimi i adresave të reja të ushtrimit të veprimtarisë

2. Për shkeljet e përcaktuara në pikën 1 jepen këto dënime:

a) Tatimpaguesit me volum qarkullimi vjetor me të madh se kufiri i regjistrimit për TVSH-në, të cilët kryejnë veprimtari pa u pajisur me certifikatë tatimore, dënohen me gjobë nga 50 mijë deri në 100 mijë lekë, ndërsa tatimpaguesit e biznesit të vogël që kryejnë veprimtari pa u pajisur me certifikatë tatimore ose pa e ripërsëritur atë, dënohen me gjobë nga 20 mijë deri në 50 mijë lekë.

b) Mosnjoftimi i organeve tatimore për ndryshime në të dhënat e tatimpaguesit si mosnjoftimi për ndryshimin e adresës së veprimtarisë dhe mosnjoftimi i adresave të reja të ushtrimit të veprimtarisë, dënohen me gjobë 20 mijë deri në 50 mijë lekë.

3. Kur edhe pas vendosjes së dënimeve, tatimpaguesit vazhdojnë të mos regjistrohen, kryetari i degës së tatimeve të rrethit përkatës ka të drejtë të nxjerrë një vendim të veçantë ekzekutiv me anë të të cilit urdhëron:

- a) vendosjen e sekuestros mbi mallrat, materialet, të ardhurat e realizuara dhe mbi aktivet e tjera të përdorura për veprimtari ekonomike, dhe
- b) mbylljen e aktivet deri në pajisjen me certifikatë tatimore.

Neni 50

Shkeljet dhe dënimet për agjentët tatimorë

1. Përbëjnë shkelje për agjentët tatimorë:

a) Mosllogaritja, mosmbajtja e tatimeve në burim dhe e taksave për tatimpaguesin dhe mostransferimi në buxhet, në mënyrë korrekte dhe në kohën e duhur i tatimeve dhe taksave.

b) Mosmbajtja e regjistrimeve për të ardhurat e paguara tatimpaguesve dhe për tatimet e taksat e mbajtura dhe të transferuara në buxhet duke përfshirë mbajtjen e regjistrimeve të veçanta për çdo tatimpagues.

c) Mosdhënia organeve tatimore e dokumentacionit të kërkuar për kontrollin e saktësisë së llogaritjeve, të mbajtjes në burim dhe të pagimit të tatimeve e taksave.

2. Për shkeljet e përcaktuara sipas pikës 1 të këtij neni, jepen këto dënime:

a) Për shkeljet e përcaktuara në pikën 1 shkronja "a", agjentët tatimorë janë të detyruar të paguajnë përveç detyrimit tatimor edhe një gjobë të barabartë me shumën e këtij detyrimi.

b) për shkeljet e përcaktuara në pikën 1 shkronja "b", agjentët tatimorë dënohen me gjobe në masën 10 mijë deri në 50 mijë lekë.

c) për shkeljet e përcaktuara në pikën 1 shkronja "c", agjentët tatimorë dënohen me gjobë në masën 50 mijë lekë.

Neni 51

Shkeljet dhe dënimet për mosdhënie informacioni

Për këdo që nuk jep për organet tatimore informacionet e përcaktuara sipas neneve 65, 66 dhe 67 të këtij ligji, jepet një dënim 100 mijë deri në 200 mijë lekë.

Neni 52

Shkeljet dhe dënimet për mosdokumentim

Ruajtja, përdorimi dhe transportimi i mallrave pa dokumentacionin e kërkuar përben shkelje dhe dënohet me gjobë 30 mijë deri në 50 mijë lekë.

Neni 53

Shkeljet dhe dënimet për moslejimin e hyrjes dhe të kontrollit

1. Moslejimi nga tatimpaguesit i hyrjes dhe pengimi për kryerjen e kontrollit nga ana e organeve tatimore apo përpjekjet e tatimpaguesve për të ndaluar veprimin e organeve tatimore drejtpërdrejt apo tërthorazi, vetë ose nëpërmjet një personi tjetër, konsiderohen shkelje të këtij ligji dhe dënohen:

a) Tatimpaguesit e regjistruar për TVSH-në dënohen me gjobë 1 milion lekë.

b) Tatimpaguesit e regjistruar për tatimin mbi biznesin e vogël dënohen me gjobë 10 mijë deri në 20 mijë lekë.

Neni 54

Shkeljet dhe dënimet penale

Fshehja e qëllimshme e të dhënave me synimin për t'u shmangur nga pagimi i

detyrimeve tatimore përbën shkelje penale e cila pas marrjes së të gjitha masave administrative të përcaktuara në këtë Ligj dhe në ligjet e veçanta tatimore, dënohet sipas dispozitave të Kodit Penal të Republikës së Shqipërisë.

Neni 55

Procedurat e apelimit

1. Tatimpaguesit kanë të drejtë të apelojnë me shkrim çdo akt zyrtar të organit tatimor që prek tatimpaguesin në lidhje me shumën dhe mënyrën me anë të së cilës janë përcaktuar detyrimet tatimore, me bazën ligjore të përcaktimit, me kërkesat për rimbursim, me vendimet e veçanta ekzekutive apo çdo veprim (apo mosveprim) të parregullt të organeve tatimore apo të punonjësve të tyre. Apelimi duhet t'i paraqitet organit tatimor të shkallës më të ulët të detyrimit tatimor përkatës, brenda 30 ditëve nga marrja e njoftimit, dhe ai duhet të përmbajë periudhën përkatëse tatimore, shumën e detyrimit tatimor që kundërshtohet e të dhëna të tjera. Për çdo apelim tatimor, tatimpaguesi duhet të paraqesë bashkëlidhur një kopje të përcaktimit të detyrimit tatimor.

2. Të gjithë organet tatimore duhet të nxjerrin një vendim brenda 30 ditëve nga paraqitja e apelimit. Nëse tatimpaguesi nuk është dakort me vendimin e organit tatimor, vendimi mund të apelohej në organin tjetër më të lartë të hierarkisë së apelimeve tatimore, brenda 30 ditëve nga marrja e vendimit të shkruar. Hierarkia e apelimit tatimor nga më e ulëta te më e larta është si më poshtë:

a) Organet e qeverisjes vendore për tatimet dhe taksat vendore dhe degët e tatimeve në rrethe për tatimet dhe taksat kombëtare me përjashtim të TVSH-së.

b) Drejtoria e Përgjithshme e Tatimeve për tatimin mbi vlerën e shtuar.

c) Komisioni i Apelimit të Tatimeve për çdo lloj tatimi dhe taksë kombëtare e vendore me përjashtim të TVSH-së.

ç) Sistemi gjyqësor për çdo lloj tatimi e takse kombëtare e vendore.

Një çështje nuk mund të shqyrtohet në një nivel me të larte apelimi pa u shqyrtuar në nivelin më të ulët.

Neni 56

Procedurat e shqyrtimit të apelimeve tatimore

Gjatë shqyrtimit të apelimit tatimor, organi tatimor ka të njejtën të drejtë, si edhe organi që përcakton detyrimin tatimor fillestar. Ky organ nuk kufizohet vetëm në çështjet e ngritura në apelim, ai mund të njihet me të gjitha problemet tatimore. Tatimpaguesi ka të drejtë të paraqitet vetë për të shpjeguar çështjet e apelimeve tatimore. Apelimi tatimor nuk mund të tërhiqet nëse zbulohen fakte që vërtetojnë se shumica e detyrimeve të caktuara nuk është e mjaftueshme.

Neni 57

Apelimi në degët e tatimeve dhe në Drejtorinë e Përgjithshme të Tatimeve

Drejtoria e Përgjithshme e Tatimeve dhe degët e saj shqyrtojnë kërkesën për apelim të një tatimpaguesi dhe marrin vendime mbi bazën e kontrolleve dhe përcaktimeve të tyre të mëparshme tatimore, në bazë të informacionit të caktuar dhe të mbështetur në të gjitha argumentet e tatimpaguesit. Vendimi përcakton shumën e detyrimit tatimor sipas mënyrës që e quan të arsyeshme. Vendimi duhet të japë një shpjegim të shkurtër dhe i dërgohet tatimpaguesit jo më vonë se 30 ditë nga data e paraqitjes së apelimit.

Neni 58

Komisioni i apelimit të tatimeve

Komisioni i Apelimit vendos mbi bazën e të gjithë të dhënave të duhura që ka, pa u kufizuar në propozimet e palëve apo në detyrimin tatimor të përcaktuar më parë. Kur

Komisioni i Apelimit Tatimor shqyrton një apelim dhe dega është e mendimit se detyrimi tatimor i përcaktuar duhet të ndryshohet, të dyja palët thirren shprehimisht të paraqiten përpara Komisionit. Vendimi duhet të jetë i arsyetuar dhe i dërgohet tatimpaguesit, jo më vonë se 30 ditë nga data në të cilën është paraqitur kërkesa për apelim.

Neni 59

Sistemi gjyqësor

Tatimpaguesi, pasi ka ndjekur të gjitha shkallët e ankimit administrativ të parashikuara në këtë ligj, ka të drejtë t'i drejtohet gjykatës.

Neni 60

E drejta për informim e tatimpaguesve

Kur ndaj një tatimpaguesi hapet një çështje gjyqësore, ai ka të drejtë të shqyrtojë dokumentacionin përkatës, përveç rasteve kur është e rëndësishme ruajtja e sekretit të interesave publike apo private, siç është rasti i sekretit të biznesit të një të treti, si dhe rasti i sekretit të identitetit të informatorëve. Mospranimi i kërkesës për ekzaminim kërkon një vendim të veçantë ekzekutiv nga Drejtori i Përgjithshëm i Tatimeve.

KREU IV

KONTROLI ADMINISTRATIV

Neni 61

Mbajtja e regjistrimeve

1. Tatimpaguesit të cilët janë subjekte të tatimit mbi vlerën e shtuar janë të detyruar të mbajnë regjistra, libra, dokumentacion dhe llogari kontabile në përputhje me ligjin "Për Kontabilitetin", me ligjin "Për dokumentimin dhe mbajtjen e llogarive për tatimet", me ligjin "Për tatimin mbi vlerën e shtuar" dhe me aktet nënligjore në zbatim të tyre.

2. Tatimpaguesit të cilët janë subjekte të tatimit mbi biznesin e vogël, janë të detyruar të mbajnë regjistra, libra dhe dokumentacion në përputhje me ligjin "Për dokumentimin dhe mbajtjen e llogarive për tatimet", me ligjin "Për tatimin mbi biznesin e vogël" dhe me aktet nënligjore në zbatim të tyre.

3. Tatimpaguesit e tjerë janë të detyruar të mbajnë regjistrimet dhe dokumentacionin e nevojshëm për përcaktimin e detyrimeve të tyre tatimore.

Neni 62

Paraqitja e të dhënave dhe deklarimi

1. Tatimpaguesit janë të detyruar të paraqesin deklarata për të dhënat e parashikuara në ligjet tatimore përkatëse. Nëse paraqitja e një të dhëne nuk qëllon në ditë punë në Republikën e Shqipërisë, data e paraqitjes do të jetë gjithnjë dita e parë e punës që vjen më pas, përveç rastit të TVSH-së. Data e paraqitjes së deklaratës të TVSH-së është ajo e përcaktuar në ligjin nr.7928, datë 27.4.1995 "Për tatimin mbi vlerën e shtuar" dhe ajo nuk mund të shtyhet për asnjë arsye, sipas përcaktimit në ligjin përkatës.

2. Organet tatimore duhet të shpërndajnë formularët e deklaratave dhe udhëzimet përkatëse përpara kufijve kohore të paraqitjes, por fakti që një tatimpagues apo përfaqësuesi i tij nuk e kanë marrë këtë deklaratë, nuk do të thotë që ai përjashtohet nga detyrimi i paraqitjes së deklaratës të plotësuar. Cilido që nuk e ka marrë këtë deklaratë duhet ta kërkojë atë në organin përkatës tatimor.

Neni 63

Kontrollet tatimore

1. Punonjësit e organeve tatimore kanë të drejtë të kontrollojnë kontabilitetin e tatimpaguesve, duke përfshirë edhe dokumentacionin mbi të ardhurat, fitimin, kapitalin dhe marrëdhëniet financiare me të tretët. Organet tatimore kanë, gjithashtu, të drejtë të kontrollojnë saktësinë e të gjitha dokumenteve që kanë të bëjnë me veprimtarinë ekonomike, tatimet dhe kamatat përkatëse, me pagesën e detyrimit tatimor, me dënimet administrative dhe interesat, me deklaratat periodike, si dhe dokumente të tjera që kanë të bëjnë me përcaktimin e detyrimit tatimor. Për të ushtruar kontrole, punonjësit e organeve tatimore duhet të paraqesin identitetin e tyre.

2. Gjatë ushtrimit të një kontrolli, organet tatimore kanë të drejtë të marrin kopje të çdo llogarie, regjistrimi apo dokumenti tjetër. Ato kanë të drejtë, gjithashtu, të kontrollojnë operimet e çdo kompjuteri, të arkave regjistruese apo të çdo pajisjeje tjetër dhe të marrin kopje të çdo llogarie, regjistrimi apo informacioni tjetër në këto pajisje.

3. Pas çdo kontrolli, punonjësit e organeve tatimore duhet të paraqesin një raport me shkrim, ku të përshkruhen në detaje rezultatet e kontrollit. Tatimpaguesi ka të drejtë të mbajë një kopje të këtij raporti dhe të paraqesë observacionet e veta me shkrim.

Neni 64

Përdorimi i ekspertëve

Organet tatimore mund të kërkojnë asistencë teknike nga ekspertë të fushave të tjera, me qëllim që të jenë në gjendje të vlerësojnë detyrimin tatimor të tatimpaguesve. Informacioni konfidencial rreth tatimpaguesit nuk i jepet ekspertit.

Neni 65

Detyrimi i tatimpaguesve për të dhënë informacion

1. Tatimpaguesit janë të detyruar të bashkëpunojnë me organet tatimore, për të siguruar llogaritjen e saktë të detyrimeve tatimore. Në qoftë se organet tatimore kërkojnë, tatimpaguesit janë të detyruar të japin shpjegime me gojë apo me shkrim, të paraqesin librat e kontabilitetit, si dhe informacione të tjetra që shërbejnë për të sqaruar çdo rrethanë që ka të bëjë me detyrimet tatimore. Në mënyrë të veçantë, organet tatimore kanë të drejtë të kërkojnë dokumentacionin që ka të bëjë me marrëdhëniet financiare të tatimpaguesit me të tretët.

Për të lehtësuar këtë proces, tatimpaguesit janë të detyruar :

a) të plotësojnë, të firmosin dhe të kthejnë me postë pyetësorët, vërtetimet e kërkuara dhe të dhëna të tjera, 15 ditë brenda datës së marrjes së kërkesës;

b) të takohen me punonjësit e organeve tatimore për t'iu përgjigjur pyetjeve dhe për të dhënë informacionin e kërkuar.

2. Në qoftë se organeve tatimore u refuzohet dhënia e informacionit të nevojshëm për llogaritjen e detyrimeve tatimore, ato kanë të drejtë të bejnë vlerësim tatimor nga zyra, duke i llogaritur detyrimet e tatimpaguesit mbi bazën e vlerësimit të tyre dhe të të dhënave të siguruar nga jashtë. Në këtë situatë, barra e provës i takon tatimpaguesit, pra është detyrë e tij të provojë të kundërtën.

Neni 66

Detyrimi i palëve të treta për të dhënë vetë informacione, pa kërkesën e organeve tatimore

1. Personat fizikë dhe juridikë, si dhe organizmat e ndryshëm qeveritarë janë të detyruar t'u japin organeve tatimore informacione të ndryshme për përcaktimin sa me të saktë të detyrimit tatimor, gjithnjë në përputhje me ligjet dhe aktet e tjera nënligjore. Ata janë, gjithashtu, të detyruar të lejojnë organet tatimore të shqyrtojnë të gjitha dokumentet tatimore dhe çdo dokument tjetër që shërben për llogaritjen e detyrimeve tatimore.

2. Detyrohen të dorëzojnë informacionet e kërkuara në formatin dhe në kohën e caktuar, siç është përcaktuar me akte nënligjore, subjektet e mëposhtëme:

a) Sistemi Gjyqësor:

i) Për rastet kur tatimpaguesit pushojnë veprimtarinë, shpërndahen ose pësojnë ndryshime thelbësore, brenda kuptimit të ligjit nr.7638, datë 19.11.1992 "Për shoqëritë tregtare". Këto ndryshime duhet të vërtetohen me një vendim gjyqësor. Gjykatat duhet të njoftojnë organet tatimore për të gjitha ndryshimet në regjistrim, brenda 5 ditëve të bërjes së ndryshimeve. Në rastet kur bëhet fjalë për detyrimin tatimor, gjykatat nuk mund të nxjerrin një vendim përfundimtar, derisa organet tatimore të vërtetojnë se janë paguar të gjitha detyrimet tatimore ose janë siguruar garancitë e duhura.

ii) Gjykata dërgon në organet tatimore kopje të vendimeve gjyqësore së bashku me kërkesën e tatimpaguesit.

b) Drejtoria Përgjithshme e Doganave dhe degët e saj janë të detyruara të shënojnë në fletën e zhdoganimit të importeve dhe në daljen e eksporteve numrin e identifikimit të tatimpaguesit sipas certifikatës së TVSH-së, kodin fiskal të tij, vitin dhe vendin ku është regjistruar tatimpaguesi, si dhe çdo të dhënë tjetër që mund të kërkohej me rregullore të veçantë nga Ministri i Financave. Ato janë të detyruara të mos bëjnë veprime zhdoganimi e doganimi të mallrave, kur tatimpaguesit nuk paraqesin certifikatën e regjistrimit si tatimpagues dhe certifikatën e TVSH-së. Në këto raste, dega apo zyra doganore njofton organin tatimor të rrethit ku zhvillon veprimtarinë tatimpaguesi.

c) Zyrat e Regjistrimit të Pasurive janë të detyruara të japin listën e akteve të regjistrimit të pasurisë në rastet e kalimit të pronësisë nëpërmjet shitjes, dhurimit e trashëgimisë.

ç) Punëdhënësit, si ata privatë dhe shtetërorë, informojnë organet tatimore për të gjithë të punësuarit dhe për të gjitha tatimet e mbajtura në burim për këta të punësuar.

Neni 67

Detyrimi i palëve të treta për të dhënë informacione me kërkesën e organeve tatimore

Gjatë një kontrolli, organet tatimore mund të kërkojnë informacion nga të tretë. Kërkesa bëhet me shkrim dhe dërgohet me postë. Janë të detyruar të kthejnë përgjigje falas me shkrim personat juridikë dhe individët e mëposhtëm:

a) Shoqëritë e sigurimeve për pagesat që lidhen me dëmshpërblimet.

b) Shoqëritë tregtare për:

i) dividendët ose ndarjet e fitimit që u paguhen aksionerëve ose ortakëve;

ii) personat që kanë ose kanë pasur më parë marrëdhënie ekonomike me shoqërinë për çështjet që kanë lidhje me pretendimet, qiratë ose punësimin;

iii) marrëdhëniet me nënkontraktorët;

iv) një listë vjetore të marrëdhënieve me kreditorët.

c) Bankat dhe institucionet financiare për:

i) të ardhurat që rrjedhin nga interesa e shpenzime për pagesat e interesave;

ii) depozitat dhe detyrimet në fund të çdo viti;

iii) transaksionet bankare.

ç) Fondet e investimeve për letrat me vlerë.

d) Agjentët e pasurive të paluajtshme për listën e përvitshme të transaksioneve të plota sipas emrit të klientit.

dh) Personat e përfshirë në blerjen dhe shitjen e mallrave për të gjitha transaksionet e kryera.

e) Institucionet dhe personat juridikë, të huaj dhe vendas, për pagesat ndaj personave që nuk janë rezidentë në Republikën e Shqipërisë.

Neni 68

Ruajtja e sekretit

Punonjësit e organeve tatimore janë të detyruar të ruajnë sekretin sipas ligjeve në fuqi

për të dhënat me të cilat njihen gjatë ushtrimit të detyrës. Të dhënat e tatimpaguesve përdoren brenda organeve tatimore vetëm për nevojat e administrimit të tatimeve. Punonjësit e organeve tatimore nuk pranojnë kërkesat e paaautorizuara për të shqyrtuar materiale brenda juridiksionit të tyre. Detyra e personelit të organeve tatimore për ruajtjen e sekretit vazhdon pavarësisht nga statusi i punësimit.

Neni 69

Informimi i organeve shtetërore

Organet tatimore mund të japin informacione në lidhje me tatimpaguesit për organet e tjera shtetërore vetëm në rastet e mëposhtme për:

a) gjyqtarët dhe prokurorët të përfshirë në çështje tatimore në proces, si dhe në çështje të tjera penale, në përgjigje të kërkesës me shkrim për të ndihmuar me informacion në ndjekjen e çështjeve penale;

b) Kontrollin e Lartë të Shtetit, për të gjithë tatimpaguesit që ka të drejtë ai t'i kontrollojë në bazë të ligjit;

c) gjykatat, në të gjitha rastet për tatimpaguesit të cilët nuk kanë ushtruar veprimtari ose nuk kanë paraqitur asnjë deklaratë për një periudhë prej më shumë se dy vjetësh. Në këto raste, organet tatimore kanë të drejtë, si palë të interesuara, të kërkojnë nga gjykata çregjistrimin e personit, sipas legjislacionit në fuqi.

Neni 70

Konfirmimi i statusit të tatimpaguesve

Me kërkesën e tatimpaguesit, organet tatimore janë të detyruara të lëshojnë një vërtetim, për të konfirmuar të ardhurat e tatueshme, fitimin dhe/ose kapitalin, detyrimet tatimore dhe statusin e tatimpaguesit, lidhur me pagesën e tatimeve.

KREU V

DISPOZITA TRANZITORE DHE TË FUNDIT

Neni 71

Rreziku i dyfishtë

Rezultati i një çështjeje civile nuk ka lidhje me të drejtën e organeve tatimore për të ngritur një çështje penale.

Neni 72

Efekti mbi detyrimet tatimore ekzistuese

Çështjet në shqyrtim dhe përcaktimet e detyrimeve tatimore, që nuk kanë përfunduar ende, nuk ndikohen nga hyrja në fuqi e këtij ligji.

Neni 73

Organet e ngarkuara me zbatimin e këtij ligji

Me zbatimin e këtij ligji ngarkohet Ministria e Financave dhe organet tatimore sipas përcaktimit në nenin 15 të këtij ligji.

Neni 74

Akte nënligjore

Ministri i Financave nxjerr rregullore dhe udhëzime në bazë dhe për zbatimin e këtij ligji.

Neni 75
Shfuqizime

Me hyrjen në fuqi të këtij ligji, ligji nr.7681, datë 4.3.1993 "Për administrimin e tatimeve dhe taksave në Republikën e Shqipërisë", me ndryshimet përkatëse, të gjitha aktet nënligjore të nxjerra në zbatim të tyre, si dhe çdo dispozitë tjetër që bie në kundërshtim me këtë ligj, shfuqizohen.

Neni 76
Hyrja në fuqi

Ky ligj hyn në fuqi 15 ditë pas botimit në Fletoren Zyrtare.

**Shpallur me dekretin nr.2526, datë 17.1.2000 të Presidentit të Republikës së Shqipërisë,
Rexhep Meidani**